

[Himmelstrup.]

Omraade i den her foreliggende Sammenhæng, er ganske den samme, som Partiet indtog i Sommer ved Behandlingen af Eengangsskatteloven, hvor det jo til Lovforslagets § 51 stillede Ændringsforslag, der tog Sigte paa nøjagtigt det samme som det, der er givet Udtryk for i den her foreliggende Betænkning.

Efter den Lov, som formentlig vil blive Resultatet af den Forhandling, vi nu fører her, naar Lovforslaget har været til tredje Behandling og til Behandling i det høje Landsting, kan man vel gaa ud fra, at Statens Reguleringskonto, det vil sige Statens Gæld til Seddelbanken, som i Øjeblikket beløber sig til ca. 7,5 Milliarder Kr., vil kunne nedbringes med ca. 1 Milliard Kr. Om kort Tid vil der endvidere efter de Oplysninger, som den højtærede Finansminister har stillet til Udvalgets Raadighed, være en Række yderligere Beløb til Anvendelse til det samme Formaal.

Jeg tror, man kan opgøre de Beløb, der i Løbet af nogen Tid yderligere vil være til Anvendelse, til saadan noget som 2 Milliarder Kr., nemlig, som det fremgaar af Oplysningerne i Bilag 3, ca. 400 Mill. Kr. paa de samme Poster, som Lovforslagets § 1 omhandler, hvortil kommer de Beløb, der kommer ind som Ekstrabetaling i Skattebøder efter Formueopgørelsen fra 1945, og som den højtærede Finansminister har anslaaet til ca. 550 Mill. Kr., og dertil kommer Eengangsskattelovens Beløb, som den højtærede Finansminister nu kun anslaar til 1 Milliard Kr. mod tidligere lidt mere, 1,2 Milliarder Kr. Endelig kommer hertil det Beløb, der blev afsat i Efteraaret 1946, da Rigsdagen forlængede Loven om de midlertidige Forbrugsafgifter, idet der dengang kom en Bestemmelse ind om, at hele Beløbet fra visse særlige Forbrugsafgifter samt det Beløb af Forbrugsafgifter paa visse andre Omraader, der oversteg et bestemt Beløb, skulde anvendes til Nedskrivninger paa Reguleringskontoen. Disse sidste Beløb har den højtærede Finansminister nu anslaaet til i alt 90 Mill. Kr., medens vi i sin Tid i det Udvalg, der behandlede Spørgsmaalet, anslog dem til lidt mere, nemlig til ca. 100 Mill. Kr.

Det er altsaa de Beløb, som kan forventes at være til Raadighed om nogen Tid, som man ser godt og vel 3 Milliarder Kr., og de skal nu anvendes til Nedskrivning af Statens Gæld i Seddelbanken, godt og vel 7 Milliarder Kr., under Forudsætning af naturligvis, at de Ændringsforslag, som den højtærede Finansminister har stillet, nu bli-

ver vedtaget, og at Lovforslaget vil komme igennem Rigsdagen i den Form, som det vil faa efter en saadan Vedtagelse.

Med Hensyn til de Ændringer, som er foreslaaet til det oprindelige Lovforslag, vil jeg især nævne Ændringsforslaget under Nr. 3 til Lovforslagets § 2, stillet af den højtærede Finansminister og tiltraadt af et Flertal inden for Udvalget. Det gaar kort ud paa, at Finansministeren ikke, saadan som det oprindeligt var tænkt, alene med Finansudvalgenes Tilslutning skal kunne foretage Afskrivninger af de Beløb, der henstaar paa Spærrekonto i Seddelbanken, ved Hjælp af de ekstraordinære 5- og 10-aarige Statsobligationer, som blev udstedt i Besættelsestiden; Finansministeriet har tiltraadt, at der skal særlig Lov til, og den højtærede Minister har derfor allerede i nærværende Lovforslag stillet Forslag om, at et Beløb af 500 Mill. Kr. af de Midler, der skyldes Udstedelse af de 5- og 10-aarige Statspapirer, stilles til Raadighed til dette Formaal. Den principielle Betragtning, som ligger til Grund for dette Ændringsforslag, er jo den, at saa store økonomiske Dispositioner, som der her er Tale om, skal foregaa i fuldt Dagslys, *coram publico*, og ikke ved Overenskomsten efter Forhandling mellem Finansministeren og Finansudvalgene. Denne Betragtning blev fremført, og den har den højtærede Finansminister altsaa kunnet slutte sig til, hvorefter han har stillet det nævnte Ændringsforslag.

Det andet Ændringsforslag, som den højtærede Finansminister har stillet, og som har faaet Tilslutning fra det samme Flertal inden for Udvalget, er det, som i Betænkningen staar opført under Nr. 4, og som gaar ud paa at indsætte en ny Paragraf. Gennem dette Ændringsforslag giver man i Virkeligheden den kommende Lov en Art tilbagevirkende Kraft, fordi man fra Nationalbanken har lagt afgørende Vægt paa, at den Forbedring af Bankens Balance, som en Gennemførelse af dette Lovforslag skulde kunne frembringe, kan komme til Udtryk paa Seddelbankens Regnskab for Aaret 1946. Det er et Ændringsforslag, som forekommer mig at tale for sig selv. Det rigtige havde nok været, at dette Lovforslag var blevet fremsat allerede i 1946 og vedtaget, før Banken sluttede sit Regnskab pr. 31. December.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger om de særlige Drøftelser, som har fundet Sted inden for Udvalget om enkelte Spørgsmaal, saadan som der ganske kort er redegjort for i Betænkningen. Det er Spørgsmaalet